

Lukusuunnitelmat.

Kuten edellä jo on viitattu, pitivät Terijoen yhteiskoulun perustajat koulun yhtenä tärkeimpänä tehtävänä suomalaisen mielen ja kansallisen hengen lietsomisen ja kehittämisen venäläisyyden uhkaaman rajaseudun nousevan nuorison keskuudessa. Tämä isänmaallinen tarkoituserä ilmeni selvästi jo koulupuuhun alkuunpanijain ensimmäisessä yleisessä kokouksessa esitetyistä lausunnoista. Että koulun tehtävä näin muuallakin käsitettiin, se ilmeni m.m. Viipurilaisen osakunnan koulun perustamistilaisuuteen lähettämästä sähkösanomasta, niin myöskin muutamista Viipurin suomalaisissa lehdissä samanaikaisesti julkaistuista kirjoituksista. Tästä rajan äärelle aiotusta koulusta tahdottiin saada erityisesti suomalaiskansallisen hengen vahva etuvarustus suojaksi päälletunkevaa venäläisyyttä vastaan. Perustavan yhtiökokouksen nimenomaisesta kehoituksesta yhteiskoulun johtokunta teki ensimmäisessä virallisessa kokouksessaan heinäk. 28 päivänä 1907 sen huomiota ansaitsevan päätöksen, että alkavassa yhteiskoulussa ei otettaisi venäjänkieltä oppiaineeksi vielä koulun II luokalle, vaan sen sijaan saksankieli, koska katsottiin oppilaille hyödyllisemmäksi sekä muutenkin tarkoituksenmukaisemmaksi oppia jokin suuri eurooppalainen sivistyskieli ennen venäjänkieltä. Tämä päätös osoittaa koulun perustajien mielialoja, mutta sitä ei koskaan toteutettu. Opetussuunnitelman muutokseen tuskin olisi myönnytty, vaikka sitä tarkoittava anomus senaattiin olisikin tehty. Ja niinpä olikin koulussamme — kuten muissakin Suomen oppikouluissa — venäjänkieli ensimmäisellä sijalla opettavien kielten joukossa aina siihen saakka, kun maamme vapautui Venäjän holhouksesta. Sattui vielä niin, että koulun ensimmäinen opettaja ja johtaja oli nimenomaan venäjänkielen opettajaksi valmistautunut henkilö.

Koko toimintansa ajan on yhteiskoulu muuten pääpiirteis-
sään noudattanut valtion realilyseoiden lukusuunnitelmia.
Venäjänkielen opetuksen tehokkuudesta ja sen oppimisen
helppoudesta täällä rajalla, johon venäjänkielen käyttö jo oli
yleisesti levinnyt, johtui se seikka, että vuosina 1914—1917
melkein kaikki koulun ylioppilaskokelaat suorittivat vieraan
kielen kokeensa venäjänkielessä eivätkä saksankielessä,
kuten muissa Suomen kouluissa oli jotensakin sääntönä. Vuo-
desta 1918 alkaen venäjänkielen opetus koulussa kokonaan
lopetettiin, kun se silloin uuden lukusuunnitelman mukaan
voitiin vaihtaa ranskankieleen. Kymmenen vuotta myöhem-
min, v. 1928 kun jatkoluokkien yhdistäminen keskikoulun
kanssa yhteislyseoksi alkoi, saivat oppilaat itse määrätä,
kumpaa näistä kielistä tahtovat opiskella. Nämä kielet
nimittäin linjakajoisissa lyseoissa ovat keskenään valinnaisia.
Kahtena viime vuonna on venäjän- ja ranskanlukijoita ylä-
luokilla ollut jotenkin yhtä paljon. Samoin ovat oppilaat
jotenkin tasan jakautuneet lukioluokkien klassillisen ja reali-
linjan kesken.

Koulun päivittäinen työaika on sekin paljon vaihdellut eri
vuosien aikana. Lukutunnit on aloitettu toisinaan kello 8:n,
toisinaan 9:n seuduissa ja viime vuosina enimmäkseen kello
10:n aikoina. Noin puolet, toisinaan vähän enemmänkin
koko oppilasjoukosta käy päivittäin junilla koulussa, joten
lukutunnit on täytynyt aina sovittaa junankulkujen mukaan.
Samasta syystä on aamiaisaika koulutuntien välissä ollut ai-
na verrattain lyhyt, toisinaan vain 15 minuuttia, toisinaan
puoli tuntia tai kolmeneljännestä, nykyisin se on lähes tunti.
Sen jälkeen kun keskikoululuokille on perustettu rinnakkais-
osastot, ovat niillä «junalaiset» sijoitetut eri osastoille ja
muut oppilaat eri osastoille. «Junalaisten» suuri lukumäärä
on toisinaan aiheuttanut pieniä muutoksia lukusuunnitelmaan-
kin. Eräinä vuosina on lukioluokilla voimistelun ja piirus-
tuksen tuntilukua saatu vähentää yhdellä viikossa, toisinaan
on myöskin IV:n ja V:n luokan b-osastoilla, joissa «juna-
laiset» ovat olleet, tehty samanlainen voimistelutuntien vä-
hennys.

Koulun lukusuunnitelmat sen 25-vuotisen toiminnan eri
aikoina näkyvät muuten oheellisista taulukoista.

M. Salokas.